

III. Procedure voor het beheer van vaststellingen van niet-toegelaten cumulatie tussen beroepsinkomsten en VGVU-uitkeringen

In toepassing van artikel 117*bis* van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 zijn de V.I., voor de vaststelling van het recht op arbeidsongeschiktheidsuitkeringen en uitkeringen wegens moederschapsrust, evenals van het bedrag ervan, ertoe gehouden om de gegevens van het Rijksregister van de natuurlijke personen te raadplegen, evenals de sociale gegevens die beschikbaar zijn in het netwerk van de sociale zekerheid.

Met een schrijven *de dato* 23 januari 2012 heeft de Dienst voor Administratieve Controle van het RIZIV aan het Nationaal Intermutualistisch College (NIC), sector uitkeringen, de oplossingen overgemaakt die de Dienst voor Uitkeringen en de Dienst voor Administratieve Controle van het RIZIV gezamenlijk hadden uitgewerkt op basis van voorstellen van het NIC inzake de regularisatie van de cumulaties tussen arbeidsongeschiktheidsuitkeringen en beroepsactiviteiten of verbrekingsvergoedingen, voor zover deze cumulaties kunnen worden vastgesteld door de V.I. op basis van de aangiften aan de RSZ (DmfA) die zij ontvangen.

Deze omzendbrief vormt een actualisering van deze instructies ingevolge de vergaderingen van de technische werkgroep “datamatching”. Deze werkgroep werd opgericht op vraag van de Technische Commissie van de dienst administratieve controle tijdens haar vergadering van 23 oktober 2018 en bestaat uit vertegenwoordigers van de V.I. en experts van de DAC.

1. Regularisatie cumulaties - Betrokken uitkeringen

De opsporing van niet-toegelaten cumulaties heeft betrekking op de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen bedoeld in de artikelen 87 en 93 van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 en op de uitkeringen wegens moederschapsrust bedoeld in artikel 114 van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994. De toekenning van deze prestaties veronderstelt immers een stopzetting van de beroepsactiviteiten (met uitzondering van toegestane werkhervattingen tijdens een periode van arbeidsongeschiktheid).

2. Toepassing van artikel 101 van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994

De criteria om te bepalen of is voldaan aan de voorwaarden van artikel 101 van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 (gewone werkhervatting of aangepaste of toegestane werkhervatting), zijn opgesomd in omzendbrief VI nr. 2011/24¹ – 406/8 van 17 januari 2011 en in omzendbrief V.I nr. 2013/312² - 406/12 van 30 september 2013.

1. Gepubliceerd in I.B. nr. 2010/4.
2. Gepubliceerd in I.B. nr. 2013/3.

De gevallen van voltijdse werkhervatting van korte duur of van werkhervatting van beperkte omvang kunnen onderwerp uitmaken van de regularisatieprocedure bedoeld in artikel 101 van de gecoördineerde wet onder de voorwaarden bedoeld in vorenvermelde omzendbrieven.

3. Regularisatie cumulaties - Vaststelling van het ten onrechte uitgekeerde bedrag

a) Niet-toegelaten werkhervatting:

Het bedrag dat ten onrechte werd uitgekeerd ten gevolge van een niet-toegelaten cumul moet worden vastgesteld van zodra blijkt dat er sprake is van een werkhervatting, ongeacht of deze al dan niet (laattijdig) werd aangegeven door betrokkene en ongeacht of het gaat om een voltijdse of deeltijdse werkhervatting. Wij verwijzen naar het volgende punt wat betreft de vaststelling van de werkhervatting.

b) Verbrekingsvergoeding:

Het onverschuldigde bedrag dient te worden vastgesteld van zodra de verzekeringsinstelling op de hoogte is van de verbrekingsvergoeding (via C4, DmfA, bijdragebons).

4. Regularisatie cumulaties - Opsporing - Behandelingstermijn

Opeenvolgende stappen in de behandeling van dossiers:

- 1) Eerst dient de treffendheid van het geval in de selectie “niet-toegelaten cumuls” te worden nagegaan. Het is immers mogelijk dat men op basis van de elementen in het dossier vaststelt dat de cumul gewettigd is:
 - indien de cumul gewettigd is, zal de taak zich beperken tot het aanbrengen van de eventuele correcties in het dossier of het toevoegen van de nodige informatie
 - indien de cumul daarentegen niet is toegestaan, dient de werkgever te worden bevroegd en dient de verzekerde hiervan op de hoogte te worden gebracht.
- 2) Nagaan of de werkgever en/of de verzekerde geantwoord heeft:
 - indien ja, verdergaan naar stap 4
 - indien niet, een herinnering sturen aan de werkgever, betrokkene op de hoogte brengen en naar hem toe de verjaring stuiten bedoeld in artikel 174 van de gecoördineerde wet.
- 3) Nagaan of de werkgever en/of betrokkene geantwoord heeft op deze herinnering:
 - indien ja, verdergaan naar stap 4
 - indien niet, uiterlijk vóór het einde van de tweede maand volgend op de maand van ontvangst van de oorspronkelijke informatie het onverschuldigde **bedrag vaststellen** op basis van de informatie beschikbaar in het ziekenfonds, inschrijven op de bijzondere rekening en het ten onrechte betaalde bedrag betekenen aan betrokkene.

4) De cumul beoordelen op basis van de inlichtingen verschaft door de werkgever en/of de verzekerde. De niet-toegelaten activiteit is bewezen:

- indien ja, verdergaan naar stap 5
- indien niet, de informatie aanbrengen in het dossier, het dossier is afgesloten.

Deze stap dient te worden uitgevoerd bij ontvangst van de informatie, en ten laatste vóór het einde van de tweede maand volgend op de ontvangst van de oorspronkelijke informatie waaruit een mogelijke niet-toegelaten cumul blijkt.

5) De gebruikelijke terugvorderingsprocedure opstarten: vaststelling van het onverschuldigde bedrag, inschrijving op de bijzondere rekening en het ten onrechte betaalde bedrag betekenen aan betrokkene...

Wanneer het gaat om een werkhervatting met een maximale duur van 10 dagen, dient de V.I. de werkgever niet te bevragen en kan zij het onverschuldigde bedrag becijferen in toepassing van art. 101 van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994. Het ten onrechte uitgekeerde bedrag zal dan worden bepaald overeenkomstig de richtlijnen opgenomen onder punten 5 en 6 (zie hieronder).

In alle andere gevallen (toepassing van art. 100 van de gecoördineerde wet van 14.07.1994; toepassing van art. 101 van de gecoördineerde wet van 14.07.1994 voor een werkhervatting van meer dan 10 dagen) kan de V.I. zich richten tot de verzekerde zelf indien de werkgever niet antwoordt of weigert te antwoorden aan de V.I.. Op die manier heeft de verzekerde de mogelijkheid om, in voorkomend geval, de werkgever te laten bevestigen dat er geen sprake is van een niet-toegestane cumulatie (de verklaring van de sociaal verzekerde alleen volstaat niet om de afwezigheid van een activiteit vast te stellen).

5. Regularisatie cumulaties - Bereik van de operatie

Het RIZIV keurt het voorstel van het NIC goed om in eerste instantie te investeren in mogelijke gevallen van niet-toegelaten cumuls van meer dan 10 dagen, om de RSZ toe te laten zijn controles uit te voeren en om de werkgevers toe te laten eventuele correcties aan te brengen.

Uit inlichtingen ingewonnen bij de RSZ blijkt dat men kan spreken van min of meer stabiele gegevens na 6 maanden die volgen op het kwartaal van aangifte. Deze werkwijze van de RSZ zou toelaten om de gevallen die 9 maanden na het einde van het kwartaal van aangifte in beraad bleven, te onderzoeken. Het RIZIV keurt dit voorstel goed.

6. Regularisatie cumulaties – Instructies bij gebrek aan bijkomende informatie van de werkgever

Zonder bijkomende informatie van de werkgever of de verzekerde kan het in bepaalde gevallen moeilijk worden om de exacte datum van de niet-toegelaten arbeidshervatting te bepalen op basis van de gegevens van de flux A820 (de arbeidsdagen of de vergoede dagen zijn aangegeven, maar deze dagen kunnen in het midden van het kwartaal van de aangifte liggen).

In dit opzicht kunnen we 2 situaties onderscheiden:

a. De arbeidshervatting heeft plaats bij een andere werkgever dan deze waarbij de verzekerde was tewerkgesteld op het moment van de aanvang van de arbeidsongeschiktheid.

In dit geval kan de datum van arbeidshervatting worden bekomen door de consultatie van DIMONA.

- b. De arbeidshervatting heeft plaats bij dezelfde werkgever als deze waarbij de verzekerde werkte op het moment van de aanvang van de arbeidsongeschiktheid.

In dit geval is het probleem complexer. In bepaalde gevallen, hoewel niet vaak voorkomend, kan de datum van hervatting worden afgeleid uit de DmfA-gegevens:

Bijvoorbeeld: Een verzekerde is arbeidsongeschikt van 3 mei 2010 tot 27 september 2011. Uit de DmfA-gegevens van het vierde kwartaal van 2011 blijkt dat betrokkene gedurende het volledige kwartaal heeft gewerkt.

De DmfA-gegevens van het derde kwartaal tonen 20 gewerkte dagen/5.

Aangezien de arbeidsongeschiktheid een einde heeft genomen op 27 september 2011, kunnen we afleiden:

- dat betrokkene na afloop van zijn arbeidsongeschiktheid 3 dagen (28, 29 en 30.09) heeft gewerkt in het derde kwartaal -> geen niet-toegelaten cumul
- dat betrokkene 17 dagen/5 heeft gewerkt vóór 28 september en dat dit dagen van niet-toegelaten cumul zijn. Door terug te rekenen in de tijd komen we op 5 september 2011 als begindatum van de niet-toegelaten activiteit.

Deze afleiding is echter niet altijd mogelijk.

Bijgevolg, bij afwezigheid van het antwoord van de werkgever en de verzekerde en als de gegevens niet kunnen worden afgeleid uit de DmfA-gegevens, veronderstellen we dat:

- de arbeidshervatting zich situeert in hetzelfde kwartaal als dat waarin de arbeidsongeschiktheid is aangevangen: terugvordering vanaf de eerste dag van de maand volgend op die waarin de arbeidsongeschiktheid is aangevangen
- de arbeidshervatting zich situeert in het kwartaal volgend op dat waarin de arbeidsongeschiktheid is aangevangen: terugvordering vanaf de eerste dag van het bovenvermelde kwartaal van hervatting.

De datum die op deze manier wordt bepaald, is een benadering. Men kan echter veronderstellen dat, aangezien dit standpunt over het algemeen maximalistisch is, betrokkene al het mogelijke zal doen om van zijn werkgever de noodzakelijke preciseringen te bekomen die toelaten de exacte datum van de hervatting van de niet-toegelaten activiteit te bepalen.

7. Regularisatie cumulaties - Verjaring

De verjaring zal worden gestuit ten opzichte van de verzekerde door middel van hetzelfde aangetekend schrijven als dat waarmee de V.I. de onverschuldigde betaling ter kennis brengt en het bedrag terugvordert.

8. Toepassing van artikel 325 van het koninklijk besluit van 3 juli 1996

De vaststelling van de onverschuldigde betaling door de V.I. mag niet worden verward met de boeking op de bijzondere rekening van diezelfde onverschuldigde betaling.

Artikel 325. De V.I. boekt het bedrag der ten onrechte betaalde prestaties op een bijzondere rekening:

- a) *vóór het einde van het kwartaal volgend op dat waarin de V.I. zelf de onverschuldigde betaling heeft vastgesteld; ...*

Artikel 326. § 1. De terugvordering van de ten onrechte betaalde prestaties wordt door de V.I. gedaan binnen een termijn van twee jaar, met ingang van de datum van:

a) de vaststelling voor de gevallen bedoeld in artikel 325, a); ...

- A. De vaststelling van de onverschuldigde betaling - met andere woorden de creatie van het geschillendossier - dient te gebeuren van zodra de niet-toegelaten cumulatie wordt vastgesteld. Deze datum is variabel (cfr. punt 4) en hangt af van het antwoord van de verzekerde of de werkgever of wordt bepaald bij gebrek aan een antwoord. Deze datum vormt eveneens de start van de terugvorderingstermijn bepaald in artikel 326 van het koninklijk besluit van 3 juli 1996.
- B. In toepassing van artikel 325, a) van datzelfde koninklijk besluit dient de boeking op de bijzondere rekening te zijn gebeurd vóór het einde van het kwartaal volgend op dat waarin de V.I. zelf de onverschuldigde betaling heeft vastgesteld.

De V.I. beschikt dus, vanaf de datum van de vaststelling van de niet toegelaten cumulatie, over een termijn van 1 à 2 kwartalen om het onverschuldigde bedrag op de bijzondere rekening te boeken. Het is echter niet deze boekingsdatum die het startpunt vormt van de termijn bepaald in artikel 326; de datum waarmee wat dit betreft rekening dient te worden gehouden is de datum waarop de cumulatie werd vastgesteld.

Omzendbrief V.I. nr. 2020/24 - 44/256 - 510/52 van 28 januari 2020.